

nr. 3 mars 79

KAMP & SEIER

AKTUELT TEMA: militarteseser og krigsfare

innhold:

LEDER: KRIGSFARE?.....	s. 2
MILITÄRDEBATT	
OM MILITARTESERNE v/red.....	s. 3
HVA GJØR VI NÅR KRIGEN BRYTER UT av Greybjørn.....	s. 4
INNRETNINGA AV MILITARDISKUSJONEN av T.Hattemaker.....	s. 5
KINA I VIETNAM-KLOK POLITIKK? av B.Birkebeiner.....	s. 7
BØR KOS-RED SPARKES?.....	s. 9
ÅRSPLANEN OG JENTENE av Synnøve.....	s.10
RESERVASJONSRETT FOR ENHVER PRIS av Greibjørn.....	s.11
LITT AV KVART.....	Siste

Leder: KRIGSFARE !

Etter de siste dagers hendinger i Indokina er det mange som har stilt seg spørsmålet om vi nå står foran utbruddet av en 3.verdenskrig. Sjøl om situasjonen har blitt litt mer oversiktlig etter hvert, er det en naturlig tanke. Etter vår mening er det ikke sansynlig at det vil bli styrkrig nå; tvert om mener vi at det Kina har gjort er ei handling som konkret vil utsette krigsutbruddet. Men dermed ønsker vi ikke å trekke oppmerksomheten vekk fra krigsfaren. Den har vi diskutert i mange år som det eneste partiet i landet, og tida vi lever i må ha gitt tvilerne gode argumenter til overbevisning.

Men er vi så forberedt på krig? Er partiet i stand til å møte den utfordringa som vi stilles overfor når okkupasenten tramper på norsk jord? Svaret er et klart og advarende NEI!

Kaderen og partiet er ikke prega av den entusiasmen og iveren som var kjennemerket vårt tidligere. Skyldes dette at folk jobber så mye hardere enn før? Neppa. Anarene er det vel et utslag av politiske og organisatoriske feil som har stått lenge og fått anledning til å befestes seg i partiet som nå har begynt å gjøre seg gjeldende. Det er et uomtvistelig faktum at vi lider under rot og seindrektighet i organisasjonsarbeidet som går på partiets helse løs. Vi vedtar planer som vi bare delvis makter å sette ut i livet. Politisk har vi sett hva idealistiske målsettinger uten kontakt med jorda kan føre til. Vi tenker på dagsavisen som nå krever full rulle for å overleve. At vi vil makte det

er vi overbevist om, men at det vil koste store forsakelser på andre sa- skulle være unødvendig å slå fast. Bare tenk på ungdommen, kvinnfolka osv. Åffer er stoda så skral i Rød Ungdom, åffer så laber stemning i 8.-mars-arbeidet? Sjølagt har det en nær sammenheng med partiets prioritering fordi disse organisasjonene (og altfor mange andre) er mer eller mindre fullstendig avhengige av vår direkte innsats. Dette er alvorlige signaler som paker i retning av m_ slags massearbeid vi driver.

Et annet område hvor det står uløste problemer er alle motsigelsene som preger viktige spørsmål om utenrikspolitikk og verdenssituasjonen i dag. Det er bra at det finns store motsigelser, det er i seg sjøl et sunnhetstegn som ikke gjør situasjonen svart. Men det er ikke bra at partiet ikke er i stand til å få disse fram, ut fra de merke krokene sånn at de kan løses og bringe hela partiet samla framover. Her må vi ta et krafttak for å bli klokere på hvilke feil som hindrer oss. Et konkret tiltak er å bruke den nær forestående AM-bevegelsen i Distriktspartiet til å grave djupere og rødde opp. Dette er brennende spørsmål som MÅ løses hvis vi skal kunne påta oss oppgava å lede folkekrigen mot okkupasenten.

Vi må anstrenge oss for å klarne opp huene våre. En måte er å gripe pennen og skrive til KOS!

RED.

OM MILITÆRTESENE v/KoS-red.

Diskusjonen om "Forslag til militærteser" er nå i full gang i partiet. Vi vil her legge fram endel av de viktigste motsigelsene som står i denne diskusjonen og samtidig prøve å legge fram vårt syn.

GLEMMER TESENE AT DET ER 2 SUPERMAKTER?

Flere kamerater mener det. De hevder at vi må styrke propagandaen og bygge enhetsfront mot begge s.maktene. De sier at "Teseene" har et feilaktig/råket syn på NATO og USA-imperialismen. At "tesene" kan tolkes som et forsvar av NATO-medlemsskap idag.

Mange kritiserer at sp.m. om vårt forhold til NATO ikke er satt opp som et av sp.m. til diskusjon.

På sommerleieren vår ifjor hadde vi en diskusjon hvor kamerater hevdet at KK måtte skrive mer om NATO/USA. Noen hevdet også at vi måtte reise en anti-NATO front. Etter vår mening så er den samme diskusjonen som nå dukker opp igjen.

SPØRMALET OM NATO ER VIKTIG.

Derfor er vi enig med de kameratene som sier at det er en svakhet ved diskusjonsopplegget at ingen av spørsmåla tar opp dette. Det har uten tvil hemma diskusjonen.

hvilken holdning skal vi så ha til NATO? Jeg synes sjøl at dette er et vanskelig spørsmål.

For det første så er det ingen tvil om at NATO er "et redskap for USA-imp. og vil bli brukt i en urettferdig omfordelingskrig med Sovjet." (Teseene s.12) Videre så er det klart at NATO kan bli brukt til å slå ned arbeideroppstander i Norge. Det viser øvelses-avsløringer. For det andre så er NATO så langt fra noen garanti for norsk sjølråderett, og alliansen vil ikke kunne hindre en sovjetisk invasjon og okkupasjon av Norge. Det er bare et væpna folk, under ledelse av arbeiderklassen, som gjennom en langvarig frigjøringskrig kan drive okkupasjonen ut.

NATO HAR FORANDRA KAMERATER.

Da NATO blei dannet var det en offensiv allianse mot sosialismen. Idag er det en allianse mot store andre problemer. (Ta f. eks. Tyrkia hvor Sovjet idag har svært

stor innflytelse. Det er en allianse som idag diskuterer hvor mye de kommer til å tape i en konformasjon med Sovjet. Like fullt er det vel et faktum at NATO også idag har en viss avskrekkende funksjon i forhold til Sovjet. Et viktig mål for de nye tsarene er å splitte opp og svekke NATO. Det vil uten tvil gjøre det lettere for dem i deres streben etter hegemoni. Dette er bakgrunnen for at Sovjets løpegutter i Norge ser på kampen for Norge ut av NATO som en av sine viktigste oppgaver.

NORGE UT AV NATO ?

Er det da riktig av oss idag å stille parola Norge ut av NATO?

Ja, jeg mener det. Sjøl om NATO har en viss skremmende effekt så er ikke det tilstrekkelig for å reviderer vårt syn. MEN kravet om Norge ut av NATO kan ikke stå alene. Alternativet er en styrking av det nasjonale forsvaret, økt politisk mobilisering mot sosialimperialismen. I tillegg må vi gå inn for tosidige, likeverdige forsvarsavtaler med andre land som som oss er trua av Sovjet.

Uten disse kravene vil "Norge ut av NATO" fungere reaksjonært, og legge landet vårt åpent for Sovjet.

FRONT MOT BEGGE SUPERMAKTENE ?

La oss bruke eksemplet fra før 2.verdenskrig. (Jeg vil oppfordre folk til å studere historia fra dengang. Der er det mye å lære) Ville det i en slik situasjon, med Tyskland som den fremadstormende, aggressive imperialismakta, være riktig å gå i spissen for en front mot Tyskland, England og Frankrike? Det viste seg at kommunistene i Norge også dengangen hadde problemer. Vårdagene i 40 stod NKPer på gata å solgte Friheten som advarte mot England. 9.april var tyskerne her. Erfaringene seinere viste vel at mange av dem som på en eller annen måte støttet eller hadde illusjoner om England, Frankrike eller USA så absolutt hørte hjemme i en front mot Nazi-Tyskland.

DET VIKTIGSTE ER EN FRONT MOT SOVJET.

Så også idag. Mange som idag støtter eller har illusjoner om USA/NATO hører med i fronten mot sosialimperialismen. Skyver vi dem fra oss ved å kreve at de også skal ta avstand fra USA, så vil vi allerede nå svekke mulighetene for en bred og slagkraftig motand når Sovjet kommer.

FORTSATT "INGEN BEVILGNINGER"

I diskusjonen har det kommet fram argumenter for å opprettholde parola om ingen bevilgninger. Dette er bra fordi det uten tvil finnes argumenter for å underbygge et slikt syn. Det vi må gjøre er å vurdere for og imot, og så ta et standpunkt utifra hva som tjener folkets interesser best. Blir vi enige om at det nasjonale forsvaret må styrkes, så må et av resultatene bli at vi kvitter oss med "ingen bevilgninger". Ja, det kan til og med bli helt nødvendig å gå inn for økte bevilgninger.

ARGUMENTER MOT BEVILGNINGER.

Det er i hovedsak to :

- 1) Det vil gi illusjoner som forsvarets klassekarakter.
- 2) Det er den politiske linja og ikke våpna som avgjør krigen.

Til det første så er det uten tvil slik at en styrking av den borgerlige hæren vil kunne bli brukt mot arbeiderklassen. Like fullt så er sp.m. om den blir det eller ikke et politisk sp.m. Det er avhengig av om de som skal bruke våpna godtar eller nekter å bruke dem mot sine egne klassebrødre. Det er igjen avhengig av vårt arbeid blant soldatene, og vår innflytelse.

Til det andre : Ja, den politiske linja er avgjørende, MEN det hjelper lite med ei korrekt politisk linje dersom det ikke finnes våpen. Skulle vår linje med ingen bevilgninger vært fulgt så ville det ikke vært våpen til å senke "Riöcher" på Oscarsborg. Dersom vi mener alvor med at Norge er truet av Sovjet, så kan ikke vi stille oss likegyldig til om det finnes våpen til å forsvare oss med.

FOLKEKRIG OG FOLKEVÆPNING.

Noen sier at det er ikke bevilgninger vi skal reise krav om, men derimot forberedelser til folkekrig og folkevæpning. Jeg er enig i at vi skal stille disse to krava, og jeg tror at "Tesene" med fordel kan styrkes både når det gjelder å legge fram mulighetene for folkekrig og hvilke metoder som kan brukes. Men jeg kan ikke se at disse tinga utelukker hverandre. Snarere tvert imot. Det vil være en stor fordel for en folkekrig at det finnes våpen som er egna til en slik krig.

TESENE SIER FOR LITE OM HVA VI MÅ GJØRE FOR Å FORBEREDE OSS PÅ KRIGEN.

Dette blir behandla på s.16-18 i "Tesene". Det blir i tillegg tatt opp i en annen artikkel i dette bladet.

Men her er det sikkert mye mer å hente gjennom at folk bryner luene sine, og sender enn forslag.

"Tesene" er et foreløpig utkast. Diskusjonene til nå viser at det står mange uløste spørsmål, og jeg er helt sikker på at det endelige resultatet vil vise at de har utvikla seg mye på veien gjennom partiet.

Hva gjør vi NÅR KRIGEN BRYTER UT DS/AU v. Greibjörn

I disse dager diskuteres "Forslag til militærteser" i partiet. Dette forslaget gjentar og understreker det som i lang tid har vært partiets syn. At supermaktenes rivalisering, og spesielt Sovjets aggresjon vil føre til verdenskrig. At vi i Norge ikke kan ha noen som helst forhåpninger om ikke å bli berørt av denne krigen.

Flere kamerater har den siste tida hatt innlegg her i KOS om hvilke allianser vi i en slik situasjon skal gå/ikke gå inn i. Jeg vil ikke kaste meg inn i den diskusjonen (som jeg mener er en svært viktig disk.), men heller ta opp endel andre ting som jeg tror svært mange er opptatt av.

ER DET NOE VITS I Å YTE MOTSTAND ?

Endel kamerater stiller dette sp.m. De er redda for at motstand bare vil bety blodbad.

Sp.m. om motstand eller ikke, er i realiteten et sp.m. om å godta beinhard undertrykking eller ikke. Det betyr at vi har illusjoner om okkupanten. Bare vi er snille så er sikkert de snille gg.

Folk i den 3. verden, og for den saks skyld folk som opplevde Hitlers okkupasjon av Norge, vet hva en okkupasjon betyr. Du er plutselig fange i ditt eget land.

For de aller fleste blir ikke sp.m. motstand eller ikke, men hvordan gjøre motstand? Hvordan gjøre motstand som rammer fienden, og som hindrer store tap blant våre egne. Slik tror jeg sp.m. også vil stille seg for oss.

"NÅR JEG TENKER PÅ KRIGEN BLIR
JEG LIVENDE REDD"

Ja, hvem blir ikke det ? Man påstand
er at bare dem som idag ikke tror at det
blir krig, som mener det er usannsynlig
og langt .langt inn i framtida. Bare de
kan idag si at de ikke er redd. Det å
si at en ikke er redd, er farlig , fordi
det vil hindre oss i de forberedelsene
som er helt nødvendige. Vi vil aldri
kunne kvitte oss med denne redselen, til
det fører krigene med seg for mye faen-
skap, men vi kan og må prøve å vende
redselen til en bra ting. Vi må åpent
legge den fram, prøve å finne ut hva vi
er redde for, og begynne å tenke på og
diskutere hva vi kan gjøre.

NOEN ER MEST REDD FOR TORTUR.

—Kan vi gjøre noe med det ? Vi må
alltid sørge for at færrest mulig
blir tatt av okkupanten og quslingene.
Alla.o. så er et skikkelig sikkerhets -
opplegg svært viktig.
Videre så er den fysiske og psykiske for-
men vår av stor betydning. Den kan og bør
trenes opp

NOEN ER MEST REDDD FOR HVA SOM SKJE
MED UNGENE.

Kan vi gjøre noe med det ? Ungene er
et kollektivt ansvar. Det påligger oss
alle et ansvar for å sikre ungene mest
mulig. Alt nå kan vi begynne å diskutere
dette. Kan de plasseres hos familie,
kjente osv ?

NOEN ER MEST REDD FOR DET UKJENTE.

Hvordan vil krigen arte seg ? Hvordan vil
jeg reagere ? Jeg tror det er mye å lære
av det som bl.a. er skrevet om 2.verdens-
krig. Solistads romaner Svik og Krig,
Scherfig's "Frydenholm" , og en roman av
ei finsk forfatterinne "Kamerat,svik ikke."
Disse bøkene sier mye om stemninga og om
hvordan vanlige folk og kommunister re-
agerte på krigene dengang.
Ved å snakke med eldre folk kan vi også
lære mye.

ANDRE VIKTIGE SPØRSMÅL

I tillegg vil jeg kaste fram endel andre
saker.

Alt tyder på at en kraftig motstandskamp
er avhengig av oss kommunister. Det er vi
som må gå i spissen. Hvordan skal vi gjøre
det ? Hvordan skal avdelinga vår fungere
under en okkupasjon ? Hvem skal la seg
mobilisere , hvem skal dra på skauen, hvem
skal bli hjemme ? Hvordan vurderer vi det
området vi bor i, vil det være et viktig
område for fienden ? Hvordan kan vi ramme
fienden ?

Dette var noen spørsmål. Jeg tror ikke vi
idag kan finne fullgode svar på alle, men
vi bør starte diskusjonen, blytlegge
problemane , og på den måten legge grunn-
laget for å løse dem

på oppdrag for DS/
Greibjørn.

INNRETNINGA AV MILITÆRDISKUSJONEN

av Tom Hattemaker

Mange ting er interessant å diskute-
re , og diskusjonen mellom Viggo og Lars
har vært innom en del. Jeg tror det er
nyttig å dele opp diskusjonen litt. Vik-
tige saker er følgende . Hva slags krig
blir det? Hva skal vi krige for ? Enhets-
fronter og militære disposisjoner. Og
sist men ikke minst : Politisk kamp mot
Sovjet.

HVA SLAGS KRIG BLIR DET ,OG HVA SKAL
VI SLOSS FOR ?

Det kan kanskje virke rart å stille
dette spørsmålet , men jeg tror vår enig-
het om at det er en imperialistisk om -

fordelingskrig, hvor alle progressives
oppgave er å sloss for nasjonenes rett til
å være seåvstendige er overflattisk. Jeg
ser at Viggo mener at krigen vil endre kar-
akter dersom Kina blir angrepet, at det da
vil bli en anti-fascistisk krig. Viggo over-
fører da Mao's vurdering av 2.verdenskrig
på denne eventuelle situasjonen. I Marxist-
isk Forum nr 5-78 ser vi at både Stalin og
Nils Holmberg er uenig med Mao i dette , de
mener at krigen fra første stund var anti-
fascistisk. Jeg tror de tar feil, og at Mao
har rett. Jeg må innrømme at jeg synes dette
er vanskelig, men i allefall vil nok disse

sakene fra 2.v.k. få noen til å spekulere på om ikke en 3.v.k. også vil være en anti-fascistisk krig fra første stund. Dette er viktig å diskutere, det har betydning for hvordan vi skal forholde oss til USA.

TO SKARPE MOTSIGELSER

Det er to motsigelser som er svært skarpe i verden idag. Den ene er supermaktene mot nasjonene, den andre er mellom supermaktene. F.eks. i Iran ser vi begge, også i Kampuchea, men den første preger utviklinga foreløpig. I Iran er det vanskelig å si hvilken som styrer utviklinga, men det synes å være den første. Siden siste krig har kampen for nasjonenes rett til sjølbestemmelse vunnet stor framgang. Mellom 20-30 steder føres det frigjøringskamper, i FN står landa i den 3.verden samla, landa i den 3.verden har oppretta organisasjoner hvor de sluss for uavhengighet. Kina yter store bidrag til den- de kampen. Deres 5 pkt. for fredelig sam- eksistens, og 3.verden-teorien er viktige våpen som mangeland begynner å ta i bruk. Kreftene for nasjonenes uavhengighet og integritet er sterke og i frammarsj, i forhold til disse er supermaktene på defensiven, sjøl om Sovjet kan vinne midlertidig i Kampuchea.

Hva med motsigelsen mellom supermaktene. Den er skap og den skjerpes, den vil føre til verdenskrig. Men heldigvis er det ikke slik at USA og Sovjet er alene i kampen. De fleste steder reiser det seg nemlig nasjonale uavhengighetsbevegelser. Ja, til og med i Afghanistan skaper det.

HVA SLAGS KRIG BLIR DET ?

Disse sakene er viktig å ha med seg når vi spør hva slags krig det blir, etter min mening blir det to typer kriger. En krig mellom supermaktene, hvor globusen blir behandla som et monopolspill, og en annen krig hvor nasjonenes uavhengighet forsvares. Dette mener jeg vil stå uendra, sjøl om Kina blir okkupert. Dette tror jeg også kineserne sjøl mener, o.m., at de ser på seg sjøl som et land i den 3.verden. Vår oppgave blir liksom kineserne, amerikanerne osv. å forsvare nasjonenes rett til uavhengighet. Vi må krige, amerikanerne må kreve tilbaketrekking av amerikanske tropper og innflytelse i halv-koloniene og Europa, Japan, Canada og Kina må fortsette sin uegennyttige ("aldri søke hegemoni") hjelp til de undertrykte nasjonene, event. føre en nasjonal uavhengighets krig sjøl.

Jeg håper flere vil debattere dette

spørsmålet.

ENHETSFRONTER OG MILITÆRE DISPOSISJONER.

Dette skrev jeg et innlegg om sist. Jeg vil bare understreke at disse to sakene må skilles.

POLITISK KAMP MOT SOVJET.

Dette er viktig, og det er vi ikke så flinke til. F.eks. så har Chile-propagandaen til Sovjet fått lov å trække inn i våre rekker. B.Birkerbeiner bør ta standpkt til sp.m. sine, det skaper mer debatt enn å stille spørsmål.

Det finnes mange Chiler, desverre svært mange. Er du imot Kina's forbindelser med Chile, ja, da er du imot svært mange av diplomat-forbindelsene til Kina. Her bør vi være stø, og ikke nok med det, vi må på offensiven. I følge Pravda er land som handler med Sovjet progressive, de som ikke gjør det er reaksjonære. Hvorfor? Jo, for i Sovjets verdensbilde så står sosialismen oppmarsjert mot imperialismen, og det er viktige i verden idag (Desverre sier APA det samme.) Nasj.grenser er noe reaksjonært (jmf. Krut.sjov, KUL.APA og S.Øinhøi.) som stenger veien for sosialismens frammarsj. Hva er viktig å holde fast ved for oss i dennepropagandaen? Jo, forsvar av nasjonene. SK/AU's forslag til paroler 8.mars viser etter min mening hvor dårlig vi er istand til å reise kampen mot Sovjet. Ikke et ord om nasjoner og agressjon, men paroler som kunne vært hentet fra Pravda (hvis du stryker den siste -e- i supermaktene) Dette er urovekkende, invasjonen i Kampuchea vil nok klare opp en del, men her trenger vi kamp.

BRESJNEV - HITLER

Noen er uvillige til å sammenlikne Breznev med Hitler. Hva er likhetspkt? Imp. med store indre problemer, sterk monopolisering, mangler forbruksvarer, mangler "lebensraum" eller i dagens terminologi armslag for sosialistisk arb.deling, eller som Lenin sa det, økende økonomisk og militær makt som ikke står i forhold til innflytelsesfare. Militarisert økonomi. Oppsummert: Svært monopoliserte stater, som er militarisert, mangler territorium og har en sterk ideologi. Jeg vil påstå at saker som skiller er uviktige, og skjønner ikke uvilgen til å sammenlikne dem.

TOM HATTEMAKER.

KINA I VIETNAM - KLOK POLITIKK?

Av Birger Birkebeiner

Skjebnen og Deng Xiaoping har ikke fart pent fram med kommunistene og deres nærmeste de siste par ukene; mangel på forvirra tanke har dukka opp i noen og enhver, sjøl om det har begynt å klarne litt etter hvert som vi har fått tenkt gjennom prinsipper og brynt argumenter en smule. Men fortsatt står nok spørsmålet sterkt: Er Kina på ville veier? Og for dem som har avklart dette stiller det neste seg: Åssen forklare og forsvare Kinas aksjon i Vietnam? Jeg skal punktvis og kortest mulig komme inn på disse problemene.

HVARFOR HAR KINA GÅTT INN I VIETNAM?

Bakgrunnen er Sovjets frammarsj i Sørøst-Asia, og Vietnams aggressive hegemonipolitikk i Indokina. Den utløsende faktoren var Vietnams grenseprovokasjoner på Kinas sørgrense og innmarsjen og innsettinga av det lojale regimet til Heng Samrin i Kampuchea. Mange folk har hevda at det siste ikke har noe med Kinas invasjon å gjøre, fordi det som skjedde i Kampuchea ikke "gir Kina noen rett" til å straffe Vietnam på en slik måte. Dette mener jeg er feil på den måten at dersom en bare skulle se aksjonen som et resultat av grensestriden så ville det hele fortone seg som en saftig overreaksjon fra Kinas side. Det ville være naivt å tro at ikke kineserne har Kampuchea i ta lene når de skal knekke til mot Vietnams "Wehrmacht".

HAR KINA "RETT" TIL INVASJON?

Ja, og rent folkerettslig er det grenseprovokasjonene som gir legalt grunnlag til å gå til et sånt motangrep, inn på annet lands territorium. (La oss droppe flisespikking om ord og kalle det det det er: Invasjon!) La det være klart at Kina da bryter ett av de fem prinsippene for fredelig sameksistens som de nettopp er blitt så høyt akta for internasjonalt. Men én ting er folkerett, en annen ting er rettferdighet. Som kommunister må vi alltid analysere og finne ut om en krig er rettferdig eller urettferdig, og jeg mener at rettferdigheten i dette tilfelle bygger på mer enn den isolerte grensekrigen. Vietnam fører en urettferdig erobrerkrig som i første rekke rammer andre land enn Kina sjøl, nemlig lille Kampuchea. Sovjet bruker Vietnam til å oppnå sine urettferdige mål, nemlig å skaffe fotfeste i Sørøst-Asia.

HVA ER "MÜNCHEN-POLITIKK"?

Det er betegnelsen på den politikken som vestmaktene med England og Frankrike i spissen førte overfor Hitler i åra rett før 2. verdenskrig. Det var en konsekvent ettergivenskap i forhold til Hitlers frammarsj-som mest iherdig ble forfekta av den engelske Chamberlain.

Kinas aksjon har stilt spørsmålet om München klart på ny: Åssen skal andre land stille seg til de stadig mer nærgående sovjetiske provokasjonene over alt i verden? Skal vi overlate til imperialistiske land å påta seg oppgaven med å gå over andre lands grenser for å slå tilbake sovjetiske framstøt, sånn at Kina slepper å få skitne hender. Eller hva om Kina hadde gått inn i Vietnam uten å ha blitt direkte provosert, for å straffe Kampuchea-felttoget? Jeg mener det ville vært rett å ta et sånt oppgjør med Vietnams krigsmaskin uansett, sjøl om det hadde gjort den taktiske situasjonen verre for Kina, bl.a. folkerettslig.

HVA ER MÅLET - HAR KINA FEILBEREGNA?

Mange hevda, eller frykta inntil nylig at det siste hadde skjedd, og at Kina var havna i ei rottefelle som de måtte trekke seg ut av med halen mellom beina. Det som har gitt næring til denne ideen er at det stadig har vært snakka om "kortvarig aksjon", mens det samtidig har blitt mer og mer omfattende kamper på slagmarka. Her viser jeg bl.a. til Steigans KK-intervju 27/2 hvor han sier at det sansynlige målet er å sette store deler av den vietnamesiske militærmaskina ut av spill. Et viktig mål blir da å trekke flest mulig tropper ut av Kampuchea (og Laos). At dette igjen er av enorm betydning for Pol Pot & Co bekrefter kampuchianske diplomater i intervjuer for tida.

Dette, å vente til Kinas har kan ramme størst mulige deler av sosialimperialismens leietropper i ett eller flere harde slag, vil nødvendigvis kreve tid, uten at aksjonen dermed skifter karakter.

KINAS TAKTIKK

Sånn jeg ser Kinas taktikk for gjennomføringa av aksjonen så har den to viktige sider: På den ene sida skal den vietnamesiske få seg en skikkelig trøkk, og for å gjøre det må kineserne stå på ei uforsonlig linje militært sett. Men nettopp denne faste holdninga

KINA I VIETNAM...

viser Kinas styrke og pålitelighet når det gjelder å sette politikken sin ut i praksis. Og dette skaper i sin tur et solid fotfeste for Kina, spesielt blant de nærmeste nabolandene til Vietnam, til å inngå allianser av ulike slag. Truselen som Vietnam etter dette utgjør for ASEAN-landene er åpenbar (disse er Malaysia, Thailand, Singapore, Indonesia og Filippinene), og Kina har (derfor) støttet disse landenes forslag i PN som i korthet går ut på "alle fremmede tropper ut av Indokina". Dette kan jo se ut som en fordømmelse av Kinas invasjon, men jeg tror at kineserne tar det som en seier for sin linje fordi den retter seg mot den faktoren som utløste rabalderet, Vietnams hegemonisme. Nå etter at det meste av aksjonen ser ut til å være unnagjort, er det lett å se at denne taktikken har vært lur; den har skapt større stabilitet i området, og den har bidratt til ytterligere å isolere Vietnam og Sovjet i verdensopinionen.

Vi må lære av de kinesiske ledernes klokskap: Det verste vi kan gjøre nå er å ikke se aksjonen i det rette internasjonale og historiske lys, nemlig som et hardt slag i trynet på den sovjetiske bjørnen.

HISTORISKE PARALLELLER

finns det mange av i forhold til tida rett før 2. verdenskrig. Som Hitler finta mot øst og bolsjevismen, omtrent på samme måte prøver Sovjet nå å få verden til å tro at det er Kina som er den store stygge ulven. Som Hitler (og andre imperialister før han) er Kreml ute etter Europa, og for å kunne klare det er det dødsnødvendig for dem å prøve ut Kina politisk og militært. Dette kan forklare bak-

grunnen for Vietnams aggressive og "overmodige" linje i det siste. Overfor denne frakke planen fra Sovjets side har Kina vist at det er nødvendig og mulig å slå hardt tilbake. Jeg er uenig med Jahn Otto Johansen når han kaller dette en uklok handling. Jeg synes den er klok fordi den setter en stopper for Sovjet og konkret bidrar til å utsette krigsutbruddet.

LIGGER VI DÅRLIG AN?

Noen hevder det og sier at f.eks. SV har skaffa seg store taktiske poenger foran 1. mai, i fagforeninger og Dette er jeg uenig i. Tvert om tror jeg på mange vis vi har sjangsen, både overfor oss sjøl og andre å forstå verdenssituasjonen og Kinas politikk, noe det nettopp har stått på harde motsigelser på tidligere. Vi bør bruke alle anledninger til å legge fram synet vårt, skjerpe vår egen argumentasjon og oppføre oss lurt i forhandlinger. Kort sagt: SMI MENS JERNET ER VARMT!

HJERTESØKE FRA STRESSA PARTISLAWER kan vi kalle denne lille petiten. Det er nemlig ikke nok å ha vilja til å lage ei bedre avis. Vi må se i seg selv og gå inn i maskina vi skrikskensilere med var i orden. I dag virker ikke maskina på strøm, så nå står vi og sveiver. (Som kjent har KOS et opplag på 45.000 (70.000 i helgene!) - øker mest!) Ikke nok med det, men i tillegg så vil ikke stensilbrenner'n ta skrifta på eine skrivemaskina skikkelig, så nå får vi vel bare drit for dette nummeret også. Nei, ha det, nå er det min tur til å sveive (rundetid 36,2...)

SVAR PÅ KRITIKK, FRAMHALD

Live spør og kva som feil DS når dei kan godta slike utsendingar. Faktum er vel at dette arbeidet har vore delegert vekk og soleis ikkje unerlagt noko fortløpende kontroll frå andre organ i DS. Men det er jo eit dårleg teikn uansett at ikkje nokon "grip inn" når slike feil får lov til å stå i lang tid.

Det er fleire som har sagt det du, Live, seier om å hve seg inn i ordskifte om brennande ting: At det er ikkje bryet verdt å skriva til KOS. Dette må vi berre ta til etterretning og gjera det vi kan for å få folk til å føle seg heime i spaltene våre. Her vil vi og nytte høve til å minne om det vi

skreiv i leiaren i dette nr. om naudsemda av å få debatten til å blomstra att for å verte flinkare til å løysa motseiingar på avgjerande spørsmål. Her ligg det ei stor utfordring til oss i redaksjonen.

Til Hattemaker'n sine 4 punkt er vi i hovudsak samde, sjølv om vi tykkjer du ser bort frå at DS i fleire høve har skrive i bladet (jfr. t.d. KK-kampanja). Det er jo òg eit faktum at det har vore lange og harde ordskifte om dei politiske linene (som t.d. om hovudmotselinga, eller alliansedisk.) Det viktigaste er at det ikkje har vore leia skikkeleg. Men som sagt: Kritikken driv t.o.m. KOS-red. frametter!

Red/BB

BÖR KOS-RED. SPARKES (og dra sin kos...)

DETTE ER Å BETRAKTA SOM EI KRITIKK-SIDE AV "KAMP & SEIER" DER VI I REDAKSJONEN VIL GJERA VÅRT BESTE FOR Å SVARA PÅ KRITIKK SOM HAR KOMME: DET HAR VORE MYKJE KRITIKK AV AVISA OG ETTER DEN FØREBELS "SJØLVVRANSAKINGA" SOM FANN STAD I RED. I JANUAR. DET HAR VORE BERETTIGA KRITIKK SOM; VISS EIN SKAL KOKA HAN NED TIL EIT KONSENTRAT, KAN SAMMANFATTAST I DENNE SETNINGA: REDAKSJONEN HAR I PRAKSIS SYNT EI LIKEGYLDIG OG NEDVURDERANDE HALDNING TIL PARTIMASSENE! MEN KRITIKKEN HAR VORE TIL KONKRET HJELP FOR OSS, OG VI VONAR DE VIL MERKE DYKK AT VI STREVAR HARDT FOR Å GJERA DET BETRE. HALD FRAM MED Å KRITISERA, OG SETT I GANG MED Å SKRIVA INNLEGG!

UTDRAG AV KRITIKK FRÅ LIVE

Live startar med å kritisera Red. for ikkje å ha tatt opp alle sidene ved den kritikken som vart retta mot KOS i desember av Tom Hattemaker. Ho seier: Det eksemplaret jeg fikk i handa (Januar-nr.) hadde 11 sider med skrift. 3-tre-av dem er det umulig å tyde. Det er mer enn en fjerdedel av avisa det! Innlegget til avdelinga som kritiserer Huas kransnedleggelse mangler.

Ho hevdar at desembernr. var enda verre og held fram: Men KOS-redaksjon og Distriktstyre, hvorfor i all verden sender dere ut uleselige eksemplarer? Gang på gang? Jeg mener det må være feil i synet deres på massene i partiet, og på hva en sånn blekke kan bety for oss. På meg virker det som dere bare sender det ut for å ha gjort plikta deres. HADDE JEG GJORT SÅNNEN MIN PÅ DEN MÅTEN HADDE JEG GJORT SPARKEN FOR LENGST!!

Live seier at ho ikkje kastar seg inn i diskusjonen i avisa av di ho irriterar seg over den elendige trykken, og avsluttar med at kritikken hennar er retta til både redaksjonen og til DS. Ho og mange andre vil ha ei betre avis!

+ + +

UTDRAG AV KRITIKK FRÅ TOM HATTEMAKER

Han startar med å seia at det har vorte noko betre, men at han er samd med Live i hennar karakteristikk av både bladet og redaksjonen sitt syn på massene. Han held fram med ein del punkt han meiner avisa kan redigerast etter: 1. DS-uttalelser og oppsummeringer/korrigeringsiltak omkring planene. 2. Debatt om saker som er felles for distriktet, hvor både medlemmer og

framskredne eksempler på løsing av oppgaver. 4. Kritikkk av partiet, distriktsledelsen og ledende organer.

Hattemaker meiner at av desse 4 punkta er det berre nr. 2 som nokon kunne har vorte ivareteke. Han kritiserar DS for å vera svært anonymt og at folk ikkje veit kva DS står for i ulike saker. Kvifor nyttar ikkje DS høve til å mobilisera distriktpartiet gjennom KOS, spør han. Han avsluttar:

I bunn og grunn tror jeg disse spørsmålene dreier seg om metode for ledelse og synet på demokrati. Og dette er viktige spørsmål i et distrikt hvor byråkrati har lammet mye av partiarbeidet, og slitt ut en del kamerater. La dette være en liten opptakt til årsmøtebevegelsen.

+ + +

SVAR FRA REDAKSJONEN

Som vi alt har sagt i ingressen ovanfor så er vi samd med Live i hennar "syn-på-massene"-kritikk. Dette må vi syne at vi kan ta oppgjer med i praksis. Ei anna avdeling har kritisert oss endå meir bastant og sagt at vi ei einaste gong til får eitt einaste uleseleg eks. så sendar dei heile skiten attende dit det kom frå! (Heldigvis er vi imot karakterar slik at vi slepp å koma heim med stryk i boka!)

Til Live: Innlegget om Hua blei ved eit mistak ikkje trykt, medan det stod oppført på innholdslista. Ellers er vi utan motargument til påstandane om at vi "berre har sendt ut bladet for å ha gjort plikta vår". Det er hastverksarbeid på tampen av tidsfristen, inga planleggjing eller sikring mot uhell som "tvingar" oss til å sende ut uleselege bladfiller til medlemmene. Kort sagt har det vore eit venstrehandsarbeid med òn finger!

ÅRSPLANEN OG JENTENE

av Synnöve

I JANUAR-KOS SPØR CRUELLA DE VILLE: PARTIJENTER-ANNENRANGS MEDLEM-
MER? DER TOK HUN OPP DEN SÆREGNE UNDERTRYKKINGA AV KVINNFOLK INNAFOR
PARTIET. HER FØLGER ETREDIGERT UTDAG AV EN DISKUSJON SOM EN DEL LEDEN-
DE PARTIJENTER I KF-ARBEID HAR HATT I FORBINDELSE MED ÅRSPLANUTKJØRET.
INNLEGGET ER KUTTA BETYDELIG NED:SKRIV KORT, BÅDE JENTER OG GUTTER!

Oppsummeringa tar utgangspunkt i at det står motsigelser på åssen KF og kvinnepolitikken skal prioriteres i partiarbeidet i denne årsplanen. Forfatterne sier at "jenter ofte er så dårlige til å få ting ned på pa-piret" og at dette er et forsøk på å ta kampen opp mot det. De skriver:

Under hovedoppgaven "Arbeiderklassen og krisa" må kvinnene i arbeiderklassen behandles spesielt. Ut fra det som er skrevet i TF om dette kunne en få inntrykk av at klassen bare består av menn. Det er ikke gått ut fra at kvinnene er sær-egent undertrykt som kjønn. Det bur-de f.eks. vært særegen propaganda spesielt innretta på kvinnene fordi bl.a. jentene generelt har et lavere politisk nivå enn menn. (Det er f.eks forskjell på å gjøre en Handel & Kon-tor-forening til kampforening kontra en Jern & Met.-avd.) På kampforening-er slutter seg til 8.mars, mens en del etterhvert slutter seg til FFF.

Vi syns det er OK at KF som org-anisasjon er nedprioritert; KF kan i noen grad gå "for egen maskin". Men: KF må ikke underprioriteres sånn at ingen avd. vil avgi kader til KF. Handler vi slik nå, kan vi om en tid risikere å måtte bruke kjempekrefter på KF. F.eks var det ingen avd som ville avgi folk ved siste valg til KF/DS, sjøl om det var jenter som øns-ka det.

Ellers er vi sterkt enige i det plandokumentet slår fast om viktigheten av å være aktivister i KF, og at dette er fullverdig partiarbeid.

Vi mente det var fare for at KF skulle gjøres til en "krisefront" noen steder. Dvs tendensen til at enk-elte boligavd. fikser krisejobbinga ved å si at "det tar KF". Altså at den gamle parola om at "krisa som skjerper kvinneundertrykkinga på alle områder" ikke er avliva i vår praksis

Men vi mener også det er nødvendig å utvikle ei faglig linje i KF. Til nå har vi nøya oss med å støtte andre i faglig kamp, og i liten grad reist faglige krav sjøl. Å opprette flere arbeidsplass-KF-grupper vil være en metode. (Opposisjonen mot lønnstoppen var f.eks svak i typiske kvinnefor-bund.

Når det gjelder partiets forhold til fronten mener vi alltid at sjøl om dette er ned-prioritert, så må det i e-neglisjeres fullstendig. I tillegg til at det har vært stor motstand på i det hele tatt å avgi kader, finnes det stoer og til dels grove brudd på par-tiets sentralisme i forhold til KF, f.eks i forb. med siste ÅM i KF i distriktet. Dette må korrigeres!

Til slutt: Vi må ikke glemme den særegne kvinneundertrykkinga. Samfun-net gjenspeiles i partiet. Fortsatt utvikles et svært ujevt forhold i ekteskapene våre. P.jenter har i all hovedsak ansvar for hus og barn. Er det for eksempel fortsatt "høyre" at en mannlig kader uteblir fra et møte for å passe unger, mens det er aksep-tabelt at ei jente gjør det?

Følelsesmessig undertrykking må vi heller ikke heve oss over, den m-bekjempes.

Dere mannfolk må hjelpe oss til å bli flinkere til å studere/oppsum-mere erfaringene våre. Få jenter skr-iver til bladene våre og det er få ledende kvinnelige cadre. Er virkelig hjernene våre mindre? Nei, vi må inn-se at kvinneundertrykkinga slår inn også her.

Håper dette kan oppmuntre andre, særlig jenter, til å ikke være redd for å skrive ut fra erfaringene sine, sjøl om vi ikke alltid mestrer å set-te opp store teoretiske utredninger.

Synnøve

RESERVASJONSRETT for enhver pris?

v. greybjörn

Etter mi mening er det nødvendig å få igang en skikkelig diskusjon omkring spørsmålet om reservasjonsretten. Både fordi dette er en sak SV bevisst bruker for å unngå enhet i mai, og fordi det er usikkerhet på dette spørsmålet både i partiet og blant mange venner og ærlige progressive.

Noen mener at reservasjonsretten er lite viktig. De mener at dette i all hovedsak er et teoretisk sp.m., at de som går i og støtter opp om et i mai tog i praksis både har og bør tatt stilling for hele toget. Noen mener til og med at det ville være feil å godta folk i toget som reserverer seg fra deler av toget. SV flere steder hevder at det er et minimumskrav at folk har tatt stilling for de parolene som bæres i toget.

Disse synspunktene er etter mi mening i beste fall et uttrykk for at en snever og sektærisk stil i mobiliseringa har fått dominere. M.a.o. at det i virkeligheten bare er konsoliderte folk som går i i mai-tog. I verste fall er det ei linje for at denne sektærismen skal opphøyes til et prinsipp. (Bare de som har tatt stilling til alt skal få lov å gå i i mai tog.)

Det er et faktum at mange fagforeninger har reist kamp mot krise, men ikke tatt stilling til supermaktenes aggressjon. Det er et faktum at KP ikke har ei sosialistisk plattform, men at de derimot går ispissen for mange kvinnekrev. Det er et faktum at 3.verden-komiteene har en bra analyse av verdenssituasjonen, men at de ikke har tatt stilling til parola "gratis daghjem til alle barn."

Disse frontene må derfor for det første slutte seg til toget under de og de parolene, og dernest opplyse at når det gjelder de andre parolene så har ikke vi tatt stilling. Som kommunister så er det vår plikt å kjempe for deres rett til å gjøre det.

Forøvrig så mener jeg at kanskje er på tide å vurdere pånytt ordet reseravasjonsrett. Etter mi mening er ikke det viktigste at organisasjoner har rett til å reservere seg i forhold til paroler, men at de har retten til å slutte seg til toget med sine egne paroler og på deler av grunnlaget. Er det noen som har forslag til formulering som får dette klarer fram?

SKAL VI BRYTE DERSOM RESERVASJONSRETTE BLIR AVVIST?

I Asker i fjor blei det enhet, uten reservasjonsrett. Var dette å gå inn for prinsippløs enhet? Noen mener det.

Toget i Asker i fjor var større enn på mange år. SV blei pressa fra skanse til skanse. Hovedparolene for toget blei svært bra. 2 Høyrefløyen i SV blei isolert. NKP brøyt ut. Enheten blei oppnådd på tross av SV-ledelsens intensive kamp for å hindre enhet.

Det ville vært en grov feil å overordne prinsippet om reservasjonsrett alle disse andre seirene.

Det ville vært uforståelig for svært mange av massene, som ikke delte vårt syn på dette spørsmålet. Etter mi mening var det derfor riktig av kameratene våre å handle slik som de gjorde.

Spørsmålet om brudd på reservasjonsretten må vurderes utafra hva vi vil vinne og hva vi vil tape. Alt annet er blind dogmatisme som ikke tjener klassekampen.

Jeg håper dette innlegget får reaksjoner...

KJEMP FOR "RESERVASJONSRETTE" :

FRAM FOR MANGE ENHETSTOG I MAI :

Greybjörn

P I K K & S M Å - K O S

MARXISTISK FORUM er det teoretiske dø-
dattorganet til SKP, vårt svenske syst-
erparti. Siste nummer (5/78)-som forev-
rig Tom Hattemaker henviser til på s.5
-omhandler 2.verdenskrig og tar opp ei
rekke viktige ting som er blitt ekstra
aktuelle nå etter de siste uker og må-
neders invasjon. Veteranen Nils Holm-
berg tar for seg Stalins førkrigs- og
utenrikspolitikk i en større artikkel.
Det kan være til nytte når vi skal ta
opp Tron Røms kastede hanske om å re-
vurdere vårt syn på Ungarn 56.

Det er bare en ting: Bladet er utsolgt
og en rask telefon til Tronsmo i Oslo
kunne ikke si om eller når det kom igjen
Heng på røret sjæl!

SKRIV TIL KOS, men gjør det i god
tid! Vi har fått inn en artikkel om
partiets stemoderlige behandling av
Rød Ungdom i det siste, men den kom
så seint at vi ikke makta å få den
med.

BELLERS så vil vi gi et bitte lite
spark til den flittige og konstruk-
tive kritiker T. Hattemaker når
han sier at "i stedet for å stille
spørsmål så ta stilling, for det
skaper debatt". Joda, det er sant,
men det må da i guss navn være lov
å stille spørsmål i etta bla'et!
Vi må ikke utvikle en stil som kre-
ver at alle skal vite hva de mener
om alt. DET skaper ikke debatt, men
taushet.

KLIPPET TIL HØGRE
er henta frå kultur-
magasinet Hundre
Blomster som kjem ut
månadleg. "OPPUKRAS-
SJON" er bladet si
oppfinning, rett nok
lagt i munnen til
Berge Furre, etter SV
leilinga sitt fatale
forsvar av Vietnams
valdtekt av Kampu-
chea. Ordet er egenleg rett fram og greitt: Det er fellesnemnaren for "okku-
pasjon" og "opprør", noko som i følge Furre kan vera rett vanskeleg å skil-
ja frå kvarandre, og ofte glir frå det eine til det andre før ein veit ordet
av det. Nei verda er ikkje lett å bli klok på! Men kjøp og les Hundre Blomste
og les kulturradikale idear om Deng og Coka Cola med mykje meir:

OPPUKRASJON

"Avgjerande for vårt syn vil måtte bli kor-
leis framtida blir for Kampuchea - om opp-
røret fører til betre og friare kår for folket i
eit sjølvstendig Kampuchea, eller om oppre-
ret utviklar seg til ein okkupasjon over tid",
sa Berge Furre i Ny Tid nr. 4 i år.

— Karl Park ga hva som foren-

Hilsen red.

NEDERST PÅ SIDE 9, høyre
venstre spalte, i Hattemakers kritikk
har det falt ut ei linje: ..., hvor bå-
de medlemmer og DS river seg fram på.
3. Propagandere framskredne eks....
Nederst til høyre skal det stå "fort-
setter side 8".

TIL TRYKKEKVALITETEN
forevrig så har vi fått problemer der
hvor vi har limt lapper for rettinger
som på side 10 i artikkelen til Syn-
øve, andre avsnitt i andre spalte. Vi
håper dere kan støve dere fram...

SETT I GANG MED KK-FRONT!!

EN DS-REPRESENTANT har deltatt på
en landskonferanse som partiet nett-

opp har avholdt. Det vil komme en
artikkel som tar opp saker fra denne
i neste nummer. Men vi benytter like-
vel sjangsen til å si et par ting.
Det er viktig å komme i gang med å
bygge KK-front snarest. Vi har små or-
føringer på dette og den eneste måt-
en vi kan skaffe oss det på er å gå
på: Trekk med uorganiserte venner av
avisa (dem finns det nemlig mange av)
legg vekk alle tendenser til sekter-
isk arbeidsstil som kan skremme van-
lige folk vekk, tilpasse jobbinga til
hver enkelts kapasitet og lyst. Skap
et levende miljø med diskusjoner ov-
er aktuelle tema, gi folks skaperev-
ne og fantasi fritt spillerom i salg
av og skriving til KK. Mer rakk vi ikke
her